

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Svend Jakobsen: Først skal jeg gøre nogle bemærkninger vedrørende forslag nr. 191, forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. Situationen er jo den, at vi her har et forslag, som har ændret sig væsentligt siden første behandling. Der er foreslået tre ændringer. For det første, at tilskud til tilbygninger bortfalder. For det andet, at det areal pr. bolig, der ydes tilskud til, er reduceret fra 110 m² til 100 m². For det tredje at den foreslåede låneordning for børnerige familier med lav indkomst udgår af forslaget.

Disse ændringer skal ses i sammenhæng med de bestræbelser, der i regeringen gøres for at spare på det offentlige budget. Det er jo meget betydelige beløb, det offentlige yder i såvel direkte som indirekte støtte til boligsektoren, og med dette som udgangspunkt kan dette område ikke fritages for besparelser. Jeg synes, vi skal gøre os dette klart, også når vi i den kommende tid skal drøfte den langsigtede boligpolitik. Specielt synes jeg, at vi i den forbindelse må holde os for øje, at de offentlige boligsubsidier må ydes mere målrettet, de må sættes ind på de områder, hvor de kan give størst mulig effekt. Det er det mere langsigtede. Det kortsigtede er, at boligministeren har haft til opgave at finde besparelser, der kan virke omgående. Det er mit partis opfattelse, at de områder, boligministeren har valgt, er velvalgte, det være sig tilbygninger, arealgrænse og undladelse af at etablere låneordningen.

Da vi havde forslaget til første behandling, gav jeg udtryk for betydelig betænkelighed ved de administrative omkostninger ved den foreslåede låneordning. Jeg tror, det gælder såvel for ændringsforslaget om bortfald af tilskud til tilbygninger som for forslaget om bortfald af låneordningen, at vi her har at gøre med ordninger, der stiller krav om ganske betydelige administrative udgifter i forhold til ordningens samlede værdi, og jeg tror, det er noget centralt, når vi skal drøfte besparelser i de offentlige udgifter, at vi da har for øje, at vi sætter be-

sparelser ind på områder, hvor der stilles krav om ganske stor administration.

Det tredje ændringsforslag, nemlig om reduktion af arealgrænser, mener jeg er rigtigt, fordi det må være sådan, at vi såvel ud fra en rimelighedsbetragtning som ud fra et socialt synspunkt må være enige om, at det er den sidste ende af boligforbruget, der først og fremmest må medvirke, når der skal gennemføres besparelser.

Dette er altså sagt ud fra en erkendelse af, at vi ikke kan undgå besparelser, og at vi heller ikke kan undgå besparelser på boligområdet. Derfor skal jeg ikke lægge skjul på, at det skuffer mig ikke så lidt, at VKR-partierne ikke har kunnet medvirke til dette lovforslags gennemførelse. Det skuffer mig ikke mindre, når man i betænkningen læser den motivering, som mindretallet bruger for ikke at medvirke, og jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger hertil.

Først siger mindretallet, at man ikke har kunnet få tilfredsstillende sikkerhed for, at disse tilskud lige bestemt kommer de rigtige lejligheder i etagebyggeriet til gode. Det, man ikke kunne få sikkerhed for i udvalget, er, at man i det private etagebyggeri får en nedsættelse af huslejen i den bolig, som man får tilskuddet til, men jeg kan vanskeligt tro, at det kan være mindretallets opfattelse, at vi skal undlade at gennemføre en i øvrigt ønskelig lovgivning, fordi det offentlige mangler indseende med huslejefastsættelsen i det private etagebyggeri. Jeg synes, det var mere relevant, hvis man anser det for et betydeligt problem, at vi tog fat på det og i stedet for løste det, og det skal ikke mangle på medvirken fra vor side hertil. I øvrigt ville det også i denne forbindelse være på sin plads at sige, at den jo ikke i lovforslaget er nogen ændring i dette forhold i forhold til de nuværende tilstande.

Det andet argument, som mindretallet bruger, er, at man siger, at den omstændighed, at vi nu foretager disse ændringer, vil vanskeliggøre en eventuel senere afvikling af tilskudsordningen. Jeg forstår ikke, hvorledes man kan argumentere for, at den omstændighed, at der nu sker en aftrapning af byggegodtgørelsen, skulle vanskeliggøre, endsige umuliggøre en eventuel senere omlægning eller fuldstændig afvikling af tilskudsordningen. Jeg har en fornemmelse af, at det har været mangel på argumenter for